

ДРАГИЦА СТОЈАНОВИЋ

ГРАД

ГРАД

Граде
Ја бих волела
Певати
Као Езра Паунд
У песми
N. Y.

САВА

Видиш ли Саву
Како тече
Свеједно је
Да ли њен ток гледаш
Из уџерице
Или са куле Београд
Сава само тече
Тече
То је њена лепота
И удес у исти час

РОСА ХОМОЉЕ

Слободану Јовићу

На крају добре књиге
Одаслане брзом поштом
Занимљиве толико
Да уз жаљење
Што песама нема више
Прочитах на корицама
Ко је мецена

Ево песме још једне
Чисте као платно за крштење
Песме још једне
Радосне као лелујаво
Дечије стопало
Орошено капљицом
Свете воде на Богојављање

Роса Хомоље
Роса Хомоље

ВИРПАЗАР

Све што сам у младости
Крајичком ока
Претварао у острво
Скадарско језеро
Пеликане корморане
Чапље ждралове
Док је воз шибао
Пругом Београд–Бар
Све што сам гунђао
Себи у подбрадак
Ослоњен о окно
Овде треба стати одмах и сад
Изути папуче и чекати смрт
Дође ми тек сад у старости
Да све је лаж

Ех више никада
Не видех Вирпазар

УЛИЦА ЈОРГОВАНА

Где сам све ишао
Какве жене љубио
Ал на крају као код Незвала
Уз Збогом
Остала је само бела марамица
У бескрају

Био сам кибицер
У преферансу шибицарењу
Тако је некако брзо
Пролазио живот сат по сат
Карта на карту
У једноставној игри Тач

Не могу се ни сад жалити
Пуно је остало прашине
На старим сандалама
Пуно Сунцем пожутелих
Ланених белих кошуља
Црвених трешања са планине Урала

Какве сам градове обилазио
Обигравао око каквих зидина
И после хиљаду година чврстих
Као груди бушманских девојака
Залазио у села са кућама
Од блата и Светих крава

У бисерном одсјају воде
Тражио залив костију

Али тек сад
Сад кад сам се вратио
У место одакле сам кренуо
Ситан као миш сив мршав и покисо
Кроз једва приметан
Прорез на мишоловци

Вребајући да грицнем бели сир
А избегнем помрчину

Опчињен фантазмагоријом
Светлости дана
Угледах скривени пролаз
Код самих очију:

Између цркве и куће за послугу
Најлепшу улицу јоргована